

Miért maradt el Pálffy József interpellációja.

— A kormánytól határozott ígéretet kapott a köztisztviselők helyzetének javítására. —

(Saját tudósítónktól.) Budapesti tudósítónk jelentése alapján megírtuk, hogy Pálffy József, Szege első kerületének országgyűlési képviselője a képviselőház interpellációs könyvébe interpellációt jegyzett be a közalkalmazottak természetbeni ellátása tárgyában. Az interpelláció — tizenkettedmagával — a Ház szerdai ülésére volt kitűzve. Szerdán éjjel azonban ugyancsak budapesti tudósítónk jelentette, hogy Pálffy József, amikor interpellációjára sor került volna, *nem volt jelen* és így interpellációját törölték.

Mi, akik Pálffy József kötelességtudását ismerjük, valószínűtlennek tartottuk, hogy az interpelláció azért maradt volna el, mert nem jelent meg a Ház ülésén. Pálffy József programbeszédében és a választás során nyomatékosan a tisztviselőérdekek védelmére tett fogadalmat. Tudtuk, hogy ígéretét a legelső kínálkozó alkalommal be fogja váltani. Egészen természetesnek tartottuk tehát, hogy — még mielőtt mandátumának házszabályszerű igazolása megtörtént volna is — szót emel a képviselőházban a köztisztviselőkért. Ha mégis interpellációját nem mondotta el, ez nem mulasztásból, hanem fontos okok miatt történhetett. Ez ügyben szombaton alkalmunk volt beszélgetést folytatni Pálffy Józseffel, aki teljes egészében megerősítette föltevésünket.

— Interpellációm benyújtása után — mondotta dr. Pálffy József — a köztisztviselők természetbeni ellátása, a háborús segélyek fölemelése, továbbá a hadiözvegyek és hadiárvaik ügyében beható tanácskozást folytattam dr. Wekerle Sándor miniszterelnökkel. A megbeszélés során meggyőződtem arról, hogy mindazokra nézve, amiket interpellációmban előterjeszteni akartam, törvénytervezet készül, amelyet legkésőbb ősszel a képviselőház elé bocsát a kormány. Beszéltem Vass Tamás miniszteri tanácsossal is, aki a pénzügyminiszteriumban a tisztviselőügyek referense, akitől szintén megnyugtató felvilágosításokat kaptam.

— A miniszterelnök ur kijelentette, hogy a kormány a közszolgálati alkalmazottak természetben való ellátására *haladéktalanul*

megteszi az intézkedéseket. A jövő évi lisztellátás körül lehetőleg kedvezményt fog nyújtani, az állami gazdaságokat pedig sürgősen aként rendezi be, hogy az ott termelendő anyagok révén a beszerzési csoportok utján való ellátás olcsón biztosítható legyen, továbbá intézkedés történt, hogy a beszerzési csoportokat általában természetben ellássák és többen társulva hízalás utján szerezzék meg a szükséges zsírt és húst. A kormány a közszolgálati alkalmazottakat olcsó ruhával és cipővel is el fogja látni, beleértve a családtagokat is.

— Foglalkozik ezenkívül a kormány a közszolgálati alkalmazottak részére szükséges közegészségügyi intézmények létesítésével, a nyugdíjasok helyzetének javításával, a hivatalos órákon kívül teljesített munka díjazásával, a kiküldetési napidíjakkal, a családi pótlékra a feleségre és a nyugdíjasokra való kiterjesztésének kérdésével, továbbá tüzelőanyagoknak önköltségi árban való nyújtásával és egy független bírói hatalommal felruházott kormánybiztos kiküldésének ügyével.

— Miután mindezekre nézve a miniszterelnök irtól határozott ígéretet nyertem, nem láttam szükségét annak, hogy ezek után interpellációmát előterjesszem, bár éreztem, hogy a nagy nyilvánosság, amely az interpelláció elmaradásának körülményeiről nem tudhat, esetleg képviselői hivatásom körüli mulasztásnak minősítheti eljárásomat. Éppen ezért szerdán este telefonon érintkezést kerestem a *Delmagyarország* szerkesztőségével, hogy amiket most elmondtam, közöljem, de — sajnos — egy órai várakozás után sem kaptam kapcsolást. Nagyon örülök tehát, hogy most a *Delmagyarország* alkalmat adott a valódi tényállás feltárására, mert nagy súlyt helyezek arra, hogy azok, akiknek képviselőtérre vállalkoztam, egy pillanatra se legyenek kétségben afelől, hogy mindenkor jelen leszek — aminthogy nem hiányoztam a kérdéses alkalommal sem, amidőn igazságos és jogos ügyük védelmére eselekedetre szólít.

kerülne, mivel a kormány szakértőjének véleménye szerint a hid állapota nem aggályosabb, mint volt 1912-ben. Amennyiben azonban mégis végrehajtják a munkálatot, tiltakozik az ellen, hogy ezt a költséget kölcsönből fedezzék. A hid használatáért vámot fizet a *közönség*, tehát abból fedezendő a karbantartás költsége.

Bokor Pál a szakértő jelentéséből azt olvassa ki, hogy oly mérvű tatarozás, amilyen tervbe van véve, elodáztatatlan. Ami a fedezetet illeti, kénytelen a város azt kölcsönből fedezni, mivel a háborús áremelkedés oly nagy, hogy a fenntartási alaphól nem fedezhető, annál kevésbé, mivel a hid bevételei a törvény értelmében a város háztartásának költségeire fordíthatók és csak tíz százalék fordítandó a hid karbantartására. Éppen ezért reméli, hogy ezeket a költségeket egészben vagy jórésztben az állam megtéríti.

Balogh Károly a fedezetre nézve javasolja, hogy kölcsönt vegyenek föl, de ez az összeg a hid bevételeiből törlesztessék. Nem hiszi ugyan, hogy a kormány megtéríti ezt a költséget, de azért a munkálatot el kell végezni.

Sculéry Sándor főszámvevő szerint, ha ki is mondják, hogy a hid bevételeit lekötik a hid javítási munkálataira, végeredményében mégis csak a város háztartását terhelik meg vele, mivel így a költségvetésnek egy évi 60–70 ezer koronás bevételi tétele esik el.

A pénzügyi bizottság végre is azt javasolja, hogy a hid javítási költségeire kösse-nek le a hid jövedelméből annyit, amennyivel az 6 év alatt törleszthető.

Ezután áttért a bizottság a tisztviselők ruhasegélyének ügyére. A közigazgatási tisztviselők, illetőleg a városi alkalmazottak akiknek száma a családtagokkal együtt 623, összesen 685,180 koronát kapnak és pedig 4 csoportban. Az I. csoport 1000, a második 800, a harmadik 600 koronát és a családtagok egyenként 400 koronát. Ezt az összeget az állam fizeti és ez már rendben is van. Nincs azonban rendben a nem szorosan vett közigazgatási tisztviselők ruhasegélyének ügye. Ilyen közvetlen városi tisztviselő 220 van (beleértve a családtagokat) és jár nekik 240 ezer 640 korona. A javadalmi hivatal alkalmazottainak száma 63, akiknek 70.840 korona jár. Az árvaháznak, szegényháznak, köztisztviselők hivatalnak és közéleti-művelődési hivatalnak 15 olyan alkalmazottja van, akik nem szorosan vettek és ezeknek 15.360 koronát kellene kiutalni. Ehez jön még a főgimnáziumi tanárok ruhasegélye 23.000 korona összegben. Összesen 270.000 koronára rug ez az összeg, amelyre nincs se jóváhagyás, se fedezet. Balogh Károly tanácsnok, aki ezeket előterjesztette, kijelentette, hogy erre a célra nem tud fedezetet találni a költségvetésben, miután a rendkívüli alapok kimerültek és ennek fedezésére nincs más lehetőség, mint a *pótadó*nak 12 százalékkal való *felemelése*.

Weiner Miksa nem pótadóemelést utján akarja a ruhasegélyt előteremteni, hanem *kölcsönből*.

Taschler Endre utal a belügyminiszternek egy a közelmúltban kelt végzésére, amelyben nem hagyta helyben a tisztviselőknek 1917-ben megszavazott segélyének kölcsönből való fedezését. Bizonyos, hogy a miniszter ezt sem hagyja jóvá.

Dr. Becsey Károly e felvilágosítás dacára ellenzi a pótadóemelést és a kölcsönből való fedezést ajánlja. Ennek kamatait állítsuk költségvetésbe és ha ezt majd nem tud-

Újabb javaslat a pótadó emelésére.

(Saját tudósítónktól.) A pénzügyi bizottság szombat-délután ülést tartott és hogy következetes maradjon, ismét javaslatot tett a pótadó emelésére. A pénz ismét tisztviselőknek kell és más fedezetet, mint a pótadó emelését, ismét nem találtak. Foglalkoztak még, szintén elég furcsán, a közúti hid javításával.

Bokor Pál, polgármester-helyettes az ülés megnyitása után jelentette, hogy a napirend egyik régóta vajdó tárgya a közúti hid kijavításának ügye. A hid rendbehozásával ugyanis a háború végéig várni nem lehet. 1916-ban a város ismételtén a kereskedelmi miniszterhez fordult és szakértő kiküldését kérte, ámde a kormány nem intézkedett. Az új főmérnök, Berzenczey Domokos hivatalbalépése után tanulmány tárgyává tette a közúti hidat és az ő sürgetésére most ismét szakértő kiküldését kérték, aminek folytán le is jött Buday miniszteri tanácsos, aki bár

sokkal nagyobb deformációkat nem állapított meg a hidon, mint amilyeneket 1912-ben már tapasztaltak, mégis odanyilatkozott, hogy *ajánlatos* a javítási munkálatot *mielőbb* végrehajtani. Ezután a tanács Budapestre küldötte a mérnökség két tagját, azzal, hogy a festéshez szükséges anyagokat szerezzék be. Két ajánlat érkezett be ezekre, amelyek közül az elfogadhatóbb a Krayér-cégé, amelyik 700 koronájával szállítaná a festéket. Ez 118 ezer koronába kerülne, a festés munkadíja 45–50 ezer koronába, a szegecselési munka 20–22 ezer koronába. A szegecselést a *Kecskeméti* Antal cég végezné.

Obláth Lipót azt tartja, hogy nagyon sokba kerülne a munka, anélkül, hogy alapos munkát végeznének, mivel a hid *faalkatrészei is rozogák és korhadtak*. Szerinte ez a munka nem is a várost terheli, hanem a kormányt, amely a hidat építtette.

Wimmer Fülöp nem tartja olyan sürgősnek a tatarozást, amely egy negyedmillióba

STERNBERG HEGEDÜ
hangja páratlan!
BUDAPEST, VII, Rákóczi-ut 60., saját palota.

Kittinő hang, szép munka K . . . 30.—
Hangverseny hegedű, mesés
jóhang K 60.—
Vonót . . . K 8.—, K 12.—, K 15.—
Rendelésnél a pénz előre beküldendő.